

Program wychowawczy > Klasa I > Wartość VI > Wartość grupy społecznej, w której się żyje: wiejskiej, małomiejskiej, wielkowiejskiej (osiedle)

WARTOŚĆ VI

Wartość grupy społecznej, w której się żyje: wiejskiej, małomiejskiej, wielkowiejskiej (osiedle)

II. PROSPEKT WARTOŚCI

2.1. CEL OGÓLNY

Rozwój społeczny

2.2. CEL SZCZEGÓŁOWY

Odpowiedzialność za środowisko społeczne

2.3. CEL WYCHOWAWCZY

Kształcenie postawy życzliwości do innych

2.4. PROPONOWANE TEMATY

- Ludzie z mojego otoczenia wpływają na moje życie.
- Moje środowisko wpływa na moją osobowość.
- Wielkie miasto, miasteczko, wioska, w których żyję, dostarczają mi wiele wartości.
- Czym jest dla mnie „moja mała Ojczyzna”?

2.5. ZADANIA DLA UCZNIĄ, SAMOWYCHOWANIE

Normy

- Akceptacja miejsca i środowiska, w którym się żyje.
- Każdy styl i sposób życia można zmienić na lepszy albo go pogorszyć.
- Każdy jest częścią społeczności, w której żyje.

Zasady

- Poznaję historię miejsca mojego życia i osoby, które przyczyniły się do jego rozwoju.
- Odkrywam wartości mojej społeczności.

Program wychowawczy > Klasa I > Wartość VI > Wartość grupy społecznej, w której się żyje: wiejskiej, małomiejskiej, wielkowiejskiej (osiedle)

- Staję w obronie mojego domu, środowiska.
- Czuję się odpowiedzialny za środowisko, w którym żyję.
- Nie pogardzam żadną ze spotkanych społeczności.

2.6. ZADANIA DLA RODZICÓW

Normy

- Nie należy mówić źle o swoim środowisku.
- Miejsce, środowisko, w którym żyję jest częścią mojego życia.
- Ludzie, którzy mnie otaczają, są moimi braćmi.

Zasady

- Doceniam miejsce, środowisko, w którym żyjemy.
- Dbam o dobro wspólne: wygląd mojego domu, ulicy, osiedla.
- Identyfikuję się z ludźmi z mojego miejsca zamieszkania.

2.7. ZADANIA DLA SZKOŁY, WYCHOWAWCY

Normy

- Powinna następować akceptacja miejsca swojego życia, swojej pracy.
- W każdym miejscu na Ziemi można osiągać właściwy rozwój osoby i społeczności.
- Uczniowie pochodzący z różnych środowisk noszą w sobie tę samą godność.

Zasady

- Poznają środowisko życia moich uczniów, wychowanków.
- Wspólnie organizujemy działania na korzyść miejsca naszego życia.
- Analizuję, jaki wpływ miała, ma i będzie miała szkoła na miejscowe środowisko.

2.8. SPOSÓB REALIZACJI

Uczniowie poproszeni są o przyniesienie z domu przedmiotów związanych z regionem, miejscowością, z której pochodzą. Mogą to być pamiątki rodzinne, przedmioty, które mają swoją historię lub mają dla nich duże znaczenie sentymentalne (zdjęcie, historyczna pocztówka, portret przodka, odznaczenie wojenne). Następnie uczniowie opowiadają historię swoich pamiątek i o ich związku z miejscem, w którym mieszkają.

Program wychowawczy > Klasa I > Wartość VI > Wartość grupy społecznej, w której się żyje: wiejskiej, małomiejskiej, wielkowiejskiej (osiedle)

2.9. OSIĄGNIĘCIA, EFEKTY

Doceniamy ludzi¹ i miejsce, w którym żyjemy. Jesteśmy życzliwie nastawieni do każdego człowieka. Szanujemy² swoich bliźszych i dalszych sąsiadów, jesteśmy zawsze gotowi do udzielenia im pomocy. Nasze środowisko nie stanowi „zamkniętego kręgu”, okazujemy im zainteresowanie i chęć udzielenia pomocy. Razem z pracownikami szkoły, pedagogami, wychowankami i rodzicami działamy na rzecz naszego otoczenia.

2.10. ZAGROŻENIA

Istnieje ryzyko postawy niechęci i ciągłej krytyki swojego środowiska. Może się pojawić agresja wobec współmieszkańców albo wobec wspólnego dobra³. Uczniom grozi brak umiejętności adaptowania się do środowiska, trudności w nawiązywaniu kontaktów społecznych, brak wiedzy, brak zainteresowania się historią swojej wioski, miasta lub osiedla, nieumiejętność czerpania z własnej lokalnej tradycji.

¹ „Solidarność pomaga nam dostrzec «drugiego» – osobę, lud czy naród – nie jako narzędzie (...), ale jako «podobnego nam», jako «pomoc», czyniąc go na równi z sobą uczestnikiem «uczty życia», na którą Pan Bóg zaprasza jednakowo wszystkich ludzi”. SRS 40; por. Rdz 2,18.

² „Szacunek dla osoby ludzkiej. Przechodząc do praktycznych i pilniejszych wniosków, Sobór kładzie silny nacisk na szacunek dla człowieka, tak by poszczególni ludzie bezwzględnie uznawali każdego bez wyjątku bliźniego za drugiego siebie, zważając przede wszystkim na jego życie i środki konieczne do jego godnego prowadzenia, aby nie naśladowali owego bogacza, który nie wykazał żadnej troski o ubogiego łazarza”. KDK 27.

³ „Więzy społeczne mogą tworzyć z jednej strony «struktury dobra», ale mogą też służyć rozbudowywaniu «struktur zła». Jan Paweł II, *Przemówienie do delegacji NSZZ „Solidarność”*, Rzym, 15.01.1981; por. M. Drożdż, *Więź...*, dz. cyt., s. 562.